

SLOVENSKI NAROD

Edini slovenski list na zapadu in glasilo
Zapadne Slov. Zveze. Izhaja vsak petek.

Naročilna za Ameriko le proti predplači stane:
za celo leto \$1.50; za pol leta \$1.00; za
Evropo \$2.00.

Oglas sprejemamo se po dogovoru. Dopisi in
novice priobčijo se brezplačno. Dopisi brez pod-
pisu se ne sprejmejo. Pri spremembi bivališča
naj vsak naročnik naznanjajo novega tudi
stari naslov. Dopisi in denarne vrednosti pošilja-
jo naj se na naslov:

SLOVENSKI NAROD
BOX 1181, PUEBLO, COLO.

Posiljanje: 117 W. NORTHERN AVE. Office
TELEPHONE: MAIN 995

E. J. MENSINGER, urednik in lastnik

SLOVENSKI NAROD

The only Slovenian newspaper in the West.
Published weekly by E. J. Mensinger, at 117
W. Northern Ave., Pueblo, Colo. The official
organ of the "Western Slav. Association."
Advertising rates sent upon request.

DOPISI.

Friderick, Colo. — Prosim vas, da uvrstite ta moj dopis v predale priljubljenem listu „Slovenski Narod“. Minulo je že precej časa, odkar sem se zadnjič oglasil z dopisom iz tej nasebine. Posebnih novic ni bilo odkar so nam zaprli gostilne, sedaj smo suhi in kakor sprevidim iz podatkov zadnje državne volitve, bomo za vselej suhi. Prav lepo se strinja Colorado Dry Climate z Colorado Dry State. Tudi vam hočem sporočiti hudo nesrečo, katera je zadela rojaka Nik Sickicha. Omenjeni rojak je šel zdrav na svoje delo dne 19. novembra in ko je začel svoje delo, ga je stroj za sejeti premog tako hudo poškodoval na obe roki, da bo nesrečnež najbrže ostal brez obeh rok. Tako nesreča se še ni pripetila od kar ta nasebina obstoji. Kar je pa slabeje za ponesrečenega je pa to, da ni bil pri nobe nemu društvu. Ko bi bil ponesrečenec spadal pod katero društvo, bi bilo pa sedaj tudi društvu skrbelo za njega po očetovski. Tako, kot pa je, je bil pa izročen na milost in nemilost v državno bolnišnico. Ta nesreča naj bo v svarilo rojakom, kateri še ne spadate k nobenemu društvu. Pristopite v društvo, bodisi v eno ali drugo organizacijo, da vam bude v ponos dokler ste zdravi, v pomoč pa v slučaju nesreče.

Kar se pa dela tiče, je pa tako slabo, da ljudje še pošteno živeti ne morejo. Zato ne sve tujem nobenemu rojaku sem za delom hoditi, dokler se razmere ne zboljšajo. Tudi ne smem pozabiti omeniti, da so se Slovenci začeli zanimati za poljedelstvo, kar jim bude v kratki bodočnosti prineslo blagostanje in samostojnost. Ve selo bi bilo slišati, da se Slovenci malo bolj zanimajo za poljedelstvo, posebno tisti, kateri imajo že svoja zemljišča. Oni bi morali bolj agitirati, da bi več drugih Slovencev prišlo za plug, kar bi nam bilo v korist in ponos v tej naši novi domovini.

Kar se društva tiče, pa malo napredujemo. Temu so kri ve slabe delavske razmeretako so slabe, da sploh ni moči napredovati.

Tudi opominjam vse člane in članice društva „Hrabri Slovani“ štev. 17 ZSZ, da se vsi vdeležijo prihodnje seje dne 20. decembra, ko bode volitev društvenih uradnikov za prihodnje leto. Kdor se ne vdeleži te seje, se bo moral po koriti pravilami ZSZ.

Pozdrav rojakom širom Amerike, tebi Slovenski Narod pa želim obilo uspeha.
Anton Šuklje

Walsenburg — Cenjeni urednik. Želim, da priobčite teh par vrstic v tem najboljšem listu S. N. Iz njega se sliši mnogo koristnega za delavski razred. Ravno radi tega je važno, da ga čitajo tudi stavkolomilci v raznih coloradskih rovih, posebno pa v Delagui. Iz rečenega brlca nam prav hrabrostno pisarijo tu sem v

Walsenburg. Mislim, da to delajo iz samega strahu, ker so mogli „einrikat“ k prisiljeni vojski, namreč k regimentu ki se kliče „Rockefeller's Slave and Scab-hearder Regiment“.

V spomin mi prihaja nek dogodek meseca septembra leta 1911. ko se je pri meni mudil en grintov „bunch“ iz Delagui, namreč na Cammeron kempu. Seveda imeli smo obilo „ta- navadnega“ in kadar je človek malo pri veselju pride več novih reči na dan. Močne debele roke so imele rokave privihane do komolcev. Eden drugemu so govorili, kateri da je jačji. Ogledovali so eden drugega kot opice. Na kar eden reče: „Pri mišji duši, jaz sem nesel na Delagui v majno 650 jardov daleč pod zemljo dva „propa“ po 6 čevljev dolga in 8 inč debela. Pa me je srečal boss v rovu ter mi rekel „Good Boy!“ A drugi pot sem nesel štirje, itd.“ In potem je glavar od „bunča“ John Ludvik iz Bača doma in sedanji skeb na Delaguirekel: „Jaz pa nisem nosil „propov“ v majno. Imel sem dober prostor, da sem zaslužil \$120. v njemu.“ Ko je bil vprašan, koliko je treba mazati, da se obdrži tak prostor. Povedal nam je: „Jaz sem dal bossu \$50. s pričetkom dela in še v teku dela sem mu včasih kaj dal.“ Tako je bilo treba ravnati z bossi v Delagui in še danes je tam treba plačevati za ugodne prostore. Ne vemo kaj sploh drži grintovce pri takem delu, za katerega morajo plačevati. Najbrže bi opustili delo, ko bi jih ne bilo sram iti drugam. Toda, ko bo štrajk končan, si bodo zgubili na vse strani — eni bodo šli v stari kraj, drugi v Arkansas, in drugi zopet v drugo štrajkovišče. Nazadnje tebe skeb ne čaka drnzega, kot mogoče slična nesramna smrt, kakor jo je imel John Jermence tukaj v Walsenburgu, ko so ga sami „miliš“ ubili. Sedaj ste pa skebi sami miličarji, baje se bojite, da bi ne začeli eden drugega streljati.

Zavedni delavci v Coloradu ki ste na štrajku, ne vstrašite se, če smo volitve zgubili S tem ni rečeno, da smo štrajk zgubili. Mnogo naših prijateljev smo obdržali v uradih. Tu v tem okraju so nas republikanci porazili, toda dokazov imamo, da so to storili krivičnim potom. Radi tega se bode zadeva spravila v najvišje sodišče, ki bode sodilo, če imajo pred kratkim importirani skeb je pravico voliti ali ne. Ni dvo ma, da bo s prvim januarjem zavzel šerifov urad kdo drugi, kot demokrati E. L. Neeley ki je bil poražen z malo števil glasov. Staroga šerifa, Jeff Farra bomo dali Delaguiča nom za tovariša John Faturju in John Ludviku. V volilnih krajih smo v enih krajih zgubili, v drugih pa zmagali. Toda štrajka nikdar ne bomo zgubili pa magari, da gre še več grintovcev služiti salone, kakor ga je šel M. Bajuk na Solar majno. Štrajkarji držimo se trdno, kakor smo obljubili. Naše pravice moramo za dobiti.

Pozdravljam vse zavedne delavce širom Amerike, posebn coloradske štrajkarje. Tebi vri list pa še dosti novih naročnikov.

Jakob Chesnik

IZ DOMOVINE

Knjižice v 14 jezikihi! — Za zdravnike in bolniške postrežnike in postrežnice vojaških ranjencev se tiska v graški tiskarni „Styria“ knjižica „Rdečega križa“ v 14 jezikihi, ki bo res izvrstno služila in vsem pomagala iz premnogih zadreg. Porabna bo tembolj, ker bo obsegala le prav kratka vprašanja in odgovore in ker bo pri vsaki besedi označeno, kako se naj izgovarja.

Samomor vsled smrti ženina.
Hi dunajskega uradnika Eleonora Olshbauer je izvršila samomor, ker je padel njen ženin, ki je bil stotnik v nemški armadi.

V srbskem vjetništvu je poročila avstrijskega konzulata 70 avstrijskih častnikov. Nahajajo se v Nišu.

Prenehali so s šolskim poukom v Bjelovaru in Sisku, da v šolskih prostorih nastanijo vojaške bolnice.

Privatni telefonski pogovori so zopet dovoljeni iz Ljubljane z Mariborom, Celjem in Gradcem. Dovoljenje je došlo na intervencijo pospoda deželavarja dr. Iv. Šušteršiča. Telefonski pogovori z Dunajem iz vojaških ozirrov še niso dovoljeni.

V zadnjih bojih v Galiciji je bil 19. m. m. ranjen učitelj France Belin (97. pešpolk) iz Soče pri Bovecu. Ima težko ranjeno levo roko. Leži v Satoralja Uhely Dohanygyer 203

Transport veleizdajalcev. Iz Osjeka poročajo hrvatski listi, da so tja pripeljali 500 veleizdajalcev Bošnjakov, kmetov in inteligence ter 32 pravoslavskih popov.

100 slovenskih ranjencev z južnega bojišča je v zagrebških bolnišnicah.

lj Potres v Ljubljani. Dne 27. okt. dopoldne ob 10. uri 25 minut se je čutil v Ljubljani precej močan potresni sunek. Čutil se je v Ljubljani v nekaterih krajih bolj, v drugih manj; v nekaterih krajih pa sploh nič.

lj V garnizijsko bolnico so zadnje dni došli sledeči ranjeni, oziroma bolni vojaki: Od 17. pešpolka: Petrač Valentin, Lukežič Vincenc, Hribernik Ivan, Medved Alojzij, Hafner Jakob, Morela Evstahij, Močnik Mihael, Štefanec Marko, Pavlič Jožef, Kužnik Vid, Hurdovec Mihael, Jevnik Josip, Mihovec Franc, Košir Ignacij — Od 97. pešpolka: Skok Karol, Curk Josip, Orel Ivan, Novine Anton, Barta Leopold — Od lovskega bataljona št. 20: Ule Franz, Mikolič Ivan, Medica Ivan, Zanutel Anton, Božič Anton, Kovač Ivan, Strle Ivan. — Od lov. bat. št. 7: Jakovšek Alojzij. — Od domobr. pešp. 27: Praprotnik Tomaž, Škerjanec Ludovik, Knafelb Ivan.

Vojaški kurat črnovojniške brigade št. 105, č. g. Franc Kren, piše te dni svojemu svaku z bojišča: Dragi! Z božjo pomočjo sem še zdrav! Drugače je pa popolnoma vojaško življenje. Topovi pokajo, krogle švigajo, šrapneli sikajo po zraku, da je groza. Človek se mora tu odpovedati vsem ugodnostim. Srčen pozdrav!

Kot vojna kurata sta še v poklicana č. gg.: Franc Zagoršak, kaplan na Ptujski gori in Peter Jurak, kaplan na Ljubnem.

Sluke iz vojne.

Kako se je alpinec boril z Rusi.
Že med prvimi ranjenci smo čitali ime Martin Režek, alpinist 27. brambovskega ali plaiinskega polka iz Ljubljane. Planinci so se 15. avgusta iz Goriškega odpeljali skozi Ljubljano in Ogrsko v vzhodno Galicijo blizu Tarnopola. A po svojem dohodu so po na pornem maršu že zadeli na sovražnika. Dne 24. avgusta so se že začeli manjši boji, v katerih je bilo mnogo avstrijske ranjenih. A dne 27. avgusta je bila huda bitka pri Premislanyju Oddelek, v katerem je bil Režek, je dobil po velje da zavzame sovražnikovo baterijo. Planinci so se vrgli na njo kakor levi. Vnelo se je mesarsko klanje s puškami, meči, rokami in puškinimi kopiti. Padali so na obeh stra-

neh. Kogar ni podrli krogla, prebodel ga je meč. V tem metežu je Režek dvema Rusoma s kroglo pomagal na oni svet, enega pa je z mečem zabodel. Med tem pa se proti Režeku zakadi močan Rus, pravi Harambaša, ter ga začne zgrabivši ga za vrat kar daviti. A alpinist ne zgubi samozavesti, mahoma parira Rusu ter ga istotako zagrabi za vrat z drugo roko še puško držeč, in tako se rova na življenje in smrt. Režeku na se poseči, da

Konec na 4. strani.

Za čašo vinca rujnega

Pošten kristjan življenje da! Da, dal bi ga za tako vinca, kakorsnega je dobiti edinole v gostilni:

Joe Shuštar-ja
PHONE UNION 1026
201 E. NORTHERN AVE., PUEBLO, COL.

Pijmo ga, dokler živimo!

Najboljšega pa ima

MARTIN SIMSICH
Gostilničar na Grove

GOSTILNA

PETRIC & TEZAK
317 SO UNION AVE.
je najbližja slovska gostilna od Union kolodvora v Pueblo. Točijo se raznovrstne pijače: Rojakom se lastnika najtopleje priporočata.

Palace Bar

200 SOUTH UNION AVE., PUEBLO, COL.

Slovenci in Hrvati, kadar ste v tem delu mesta, oglasite se v moji gostilni, kjer boste dobili svežo **SCHLITZ ATLAS** pivo, ki je priznana kot najboljšje v mestu. Za obilen obisk se najtopleje priporočam!

Max Sajatovič, lastnik

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA 5. JULIJA 1908 INKORPORIRANA 27. OKTOBRA 1909

Western Slavonic Association

Glavni sedež: Denver, Colorado

GLAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN PEKEC, 4511 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: MARK MATJAŠIČ, 2222 Madison Ave. Butte, Mont.
I. Tajnik: JOHN KLUN, 4843 Wash. St. Denver, Colo.
II. tajnik obnem zapisnikar: J. CANJAR, 4422 Grant St. Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDETIČ, 4485 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDOVIČ, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:
JOE PRIJATU, predsednik, 5232 Washington Street, Denver, Colo.
JOHN GERM, 412 Spring Street, Pueblo, Colo.
ALOJZ PROŠEK, Box 273, Louisville, Colo.

POROTNI ODBOR
ANTON VODIŠEK, predsednik, 424 Park Street, Pueblo, Colo.
FRANK MALOVIČ, Helper, Utah.
JOE LAKOVICH, Box 88, Louisville, Colo.

GOSPODARSKI ODBOR:
John Pecec John Predovich, Mihael Simič, Joseph Videtič in John Dergano.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. F. Suedec, 817 E. B St., Pueblo, Colo.

URADNO GLASILO:
"SLOVENSKI NAROD", Box 1181 Pueblo, Colorado

Vse denarne nakazilne in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepirne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

J. F. SNEDEC M. D.
slovenski zdravnik

se tem potom priporoča Slovencem za vsestransko naklonjenost. Njegov urad se nahaja v prostorih dr. McLeana, s katerim zdravnikom bo sodeloval nekaj časa. Urad je 232-33 CENTRAL BLOCK. Uradne ure so od 8ih do 10ih dopoldne; od 4ih do 6ih in 7ih do 8ih zvečer.

Office Phone: Main 222
Residence Phone: Main 1717

PUEBLO, COLORADO

Dr. Moore

Zobozdravnik
3. in Main Street
nad Pueblo Savings Bank

Pueblo Bar

230 South Union Avenue
Sl. gostilna v glavnem delu mesta
John Perencevič, imitelj.

Neuspešnost.

Kadarkoli nimate uspeha pri vašem dejanju ali načrtu sploh, tedaj ne dolžite radi tega vaše usode. Poskušajte vedno pronajti vzrok neuspeha in razočarani boste ko spoznate, da ste večkrat sami krivi. Vselej, če je le mogoče, odstranite vzrok in glejte, da se ne bo ponovil v prihodnje. Ako ni vaše zdravje tako, kot bi moralo biti, posebno če niso prebavljani organi v redu, in so vsa varala vsa druga zdravila, tedaj poskusite

TRINERJEVO
ameriško zdravilno grenko
VINO

katero je redkokedaj neuspešno. To je dobro zdravilo proti neprebavnosti, kajti to zdravilo najprej popolnoma izčisti drobovje, izloči vse prebavljene snovi ter ga ojači, da je sposobno opravljati svojo nalogo brez posebne pomoči.

To moderno zdravilo ima prijeten grenak okus ter deluje hitro in gotovo.

Tako zdravilo bi morali rabiti takoj, ko zgubite tek, kadarkoli vas nadleguje zati kaki boleznii v zvezi s zaprtjem.

Dobi se v lekarnah.
JOS. TRINER
Uvaževalec in Izvaževalec
133-39 S. Ashland, Chicago, Ill.
NE POZABITE, da ima Trinerjev liniment dobre učinke v revmatičnih in neuralgijah, bolečinah, kakor tudi v otrplosti mišic in členkih, otelin in izpahih

„Prokleta...!“

Roman, spisal Emile Richebourg
— Poslovenil Janko Leban —

Mlado deklico je čudni ta govor globoko ganil. Zanimala se je za starčka, ne da bi si bila v svesti zakaj. „Zdaj mi je še toliko bolj žal, da sem vas motila,“ reče. „Prosim, prosim, le nadaljujte, in mislite si, kakor da ste sami.“

Starček položi svoja ljuba dva umetnika v skrinjo ter jo zapre.

„Če sem malega Rigoloja dobro razumela,“ povzame smeje jo se deklica iznova, „to ste vi iz Pariza?“ — „Da, gospo dična, iz Pariza sem.“ „Šele pred dvema urama sem od tam došel sem.“ — „Skoro gotovo na semenj; ne-li?“ — „Oh, tega ne; še vedel nisem da je danes tu semenj.“

Predno je mogla deklica staviti novo vprašanje, odpro se vrata in mlad človek vstopi. Na prvi pogled je že videla Blanche, da je prislec velik, mlad, elegantno oblečen ter da se zna lepo vesti. Vitela je tudi, da je črnkast, da ima visoko čelo, izrazite oči, da je bledega, a prijetnega lica.

Kaj li je je tako prečudno ganilo srce. Nikoli je niso učili, naj skriva ali premaguje svoja čustva. Prosto je bila vzrasla; jasne njene oči so mislile, da lahko vse v naravi občudujejo; odkrito njeno srce je menilo, da sme vse ljubiti. Tako tudi zdaj ni poskušala, da bi zatajevala svoja čustva, nego udala se jim je. Ni mislila na to, da ni previdno, da gleda tega lepega mladega moža zadovoljno in iskreno. Njeno srce je živahneje bilo; pa vse to svarilo ni kar nič.

Mladenič se približa marijonetarju, ki resno in zvedavo upre vanj oči.

„Nič! nič!“ jekne mladi mož tožno. „Jaz nisem srečnejši od tebe! Ah, uboga, uboga moja mati je izvestno mrtva. Trdo je, če se človek za trdno česa nada, a potem se vidi prevaranega! Iskali so po starih registrih v bolnišnici, pa nič, nič niso mogli najti o nesrečni moji materi. Nerazložna zamuda! Ves svet sem povpraševal — nihče mi ni znal povedati ničesar. Seve, dolgo je že, dolgo! Najbolje bode, da se več ne trudim. Tekel sem za milinim mehurcem in še tebe sem brezuspešno na dlečeval!“ — „Pojdi, pojdi! Saj veš, kako ti rad storim vse kar le hočeš,“ odgovori Goš.

„In še kako vesel sem, da mi dovoljuješ, da tespremljam! Moje veselje je, da te ubogam, a največja moja žalost je ta, da te ne morem osrečiti!“ — „Ah, saj nimam nikogar drugega na svetu nego tebe!“ zakliče mladenič.

Na to položi svojo glavo na starčkovo ramo ter bridko zastoe.

O vsem tem razgovoru je Blanche umela le dve reči: da mladenič nima več matere in da je nesrečen.

Njeno srce je občutilo takoj živo sočutje do nesrečnega mladeniča. Njene oči se napolnijo s solzami. Čutila pa je, da nima pravice, da bi silila v skrivnost obeh navzočnikov. Hoteč se umakniti, tiho stopi proti vratom.

A Leon jo opazi ter živo stopi proti njej. Ona se drhteč ustavi. Mladenič obstoji, kakor očaran. Zdelo se mu je, da ni videl še nikoli tako ljubeznivega otroka. Zatoraj jo gleda nepremično. Videl je njene rosne oči.

„Vi jokate, gospodična?“ reče Leon potihoma. — „Da, odgovori ona ginjena. „Jokam, ker ste govorili o svoji materi, ki je ni več.“ — „Za radi mene ste jokali?“ povpraša kakor omamljen ter deklico žarno pogleda.

Blanche zapeče čezinčez polico ter v zadregi povese oči. „Tedaj vam je žal zaradi mene?“ povpraša dalje mladenič. — „Da,“ odgovori deklica ter ga zopet iskreno pogleda. „In mislila sem si sama pri sebi: Bog Vas ne zapustil!“

V tem trenutku vstopi gostilničarjeva hči izpregovorivši; „Vaš boter je tukaj, gospo dična Blanche. Pridite k obedu!“

Blanche pozdravi oba tuja ter odide. „Ona se imenuje Blanche“ zamrmra Leon sam zase.

Uro pozneje, ko sta Blanche in Rouvenat zapuščala gostilno, hoteč stopiti v voz, srečata Leona, ki ju pozdravi.

„Ali poznate tega mladega moža?“ povpraša Rouvenat. — „Tega ne. Govorila sva le nekaj besed med sabo.“

Rouvenat se obrne še enkrat za njim. „Brhek mladenič!“ reče.

Blanche se je zamislila. Nje no srce je procvitalo.

13.

Pravijo, da je tudi nek bog za pijance. Z istim pravom lahko trdim, da imamo boga tudi za zaljubljenca.

Bodi si temu tako ali tako: dva dni po semnju v Grayu, to je v soboto, pride Leon okoli druge ure popoldne slučajno v Saint-Irun.

Pustil je bil Goša v Grayu, ki si je lomil glavo s tem, kako bi si napravil novo gledališče, ki bi se lahko nosilo od kraja do kraja. Na nasvet kočijažev izstopi Leon pred neko gostilnico, ki je nad njo bilo zapisa no z velikimi črkami: „Bertaux, gostilničar.“

Leon koraka proti vratom gostilniškim; in pragu je stal mož, ki ga s kapo v roki lepo pozdravi.

Zdajci se mladenič zgane ter debelo pogleda velika kamenita psa, ki sta stala na obeh stranskih podnožjih stopnic.

Leonu se je čitalo z obraza, da je silno iznenaden. Z obe ma rokama si prime za čelo, kakor bi si hotel pridržati nestalen in zmeden domišleki. Dasi mu spomin nič gotovega ni pravil, vendar je vedel natančno, da je že nekaj videl ta dva psa, ki sta ga gledala s prevzetno povzdignjeno glavo.

Ni bilo dvoma: že kot otrok je moral biti nekaj tukaj! Tožen nasmehljaj se mu pozblije na ustnicah. Potem pa naglo stopi gor po kamenitih stopnicah v gostilno.

„Bi-li radi kaj jedli, častiti gospodar?“ vpraša ga gostilničar. „Povejte, česa želite.“ — „Pozneje, pozneje!“ odgovori mladenič. „Ali ste vi tukaj gostilničar?“ — „Da, gospodar moj. Jaz se imenujem Bertaux kakor moj stric, ki sem po njem prevzel gostilnico.“

„Prav tedaj, gospodar Bertaux; ali imate časa, da mi darujete nekaj trenutkov?“ — „Jaz sem vam popolnoma na razpolaganje!“ odgovori krčmar živo.

Oba stopita v bližnjo gostilniško izbo. Bertaux ponudi tuju mehak stol; sam pa sedje de na bližnjo stolicico. „Zdaj mi pa povejte, česa želite, častiti gospodar,“ izpregovori Bertaux. — „Ravnokar ste mi povedali, da ste po svojem stricu prevzeli gostilnico. Ali je že dolgo tega?“ — „Tako-le ka-

kih petnajst let.“ — „Potem se morda še lahko spomnite — le pomislite, gospod Bertaux — ali ste pred kakimi trinajstimi leti nekega dne decembra prenočili neko gospo z otrokom?“ — „Ti moj ljubi Bog!“ posmeje se gostilničar. „Tu prenočuje toliko potnikov!“ — „S’eer — počakajte malo! Mislim, da se spominjam! Da, da, tako je! Nekega dne decembra meseca pride le sem mlada potovalka, imela je s seboj otroka, štiri do pet let starega. Gostilnico je zapustila zavečer, ko se je že nočilo; bil je strašen mraz. Jaz sem jo hotel ustavljati, a ni bilo moč; hotela je odpotovati na vsak način. O, z laj se spominjam prav natančno! Otrok je bil fantič, prav majhen hudiček. Posedal je zmerom na kamenita psa zunaj pri vratih. Moral sem celo kričati nanj, da sem ga spravil dol, zakaj bal sem se, da ne bi padel s tega ali onega psa ter si zlomil roko ali nogo.“

Leon je gostilničarja poslušal brez sape.

„Ali sta gospa in otrok dolgo ostala tukaj?“ — „Ne, samo štiri ali pet dni, ne vem več natančno. Gospa je imela sobo v prvem nadstropju, baš nad nama tukaj gor.“ — „Ali je ta soba prosta?“ — „Slučajno.“ — „Ker hočem ostati nekaj časa tukaj v Saint-Irunu, tedaj bi to sobo rad vzel v najem za en mesec.“ — „Imam še lepšo sobo, gospodar moj.“ — „Ne, ne, hotel bi baš to.“ — „Dobro. Umejem vas; vi ste poznali ono gospo. Mladenič zastoče. „Poznal sem jo; a žalibog premalo! Sicer čemu bi vam zakrival? Jaz sem njen sin; jaz sem oni otrok, mali hudiček, ki je jezdit na vaših kamenitih psih ter bil v nevarnosti, da si zlomi vrat.“ — „Kaj! To ste bili vi?“ povzame gostilničar začuden. Bogleme, če vas tanje opazujem, zdi se mi, da vas spoznam!“

Leon poizkusi posmejati se. „Vi imate izborni spomin za fiziognomije, kakor se zdi! Ali mi ne morete povedati, če sem svoji materi kaj podoben?“ Gostilničar se popraska po nosu. „O seveda — zakaj pa ne?“ odgovori priljudno. „Vendar že davno je tega! In potem prihajajo sem vsak dan drugi obrazi. Le to vem natančno, da je imela vaša mati baš tako lepe črne lase, kakor vi. Ona je bila bleda, suha in žalostna... Zdi se mi, kakor bi jo zdaj-le videl pred sabo: velika oseba, ponosna, z jasnimi globokim pogledom, z bledimi ustnicami, ki se jej niso nikdar potezovale na smeh; vrhu tega je bil njen glas tako mil, ah tako mil, posebno, če je govorila z vami! Ne, zdaj mislim, da sem tega gotov, da vi niste podobni svoji materi, častiti gospodar. A vaša mati je bila lepa, zelo lepa!“

Mladenič je bil zelo ginjen. Solze so mu bliščale v očeh. „Moje povpraševanje se vam utegne zdeti čudno, gospodar Bertaux,“ izpregovori, „in vendar mi radi odgovorjate nanje. Prav srčno vas zahvaljujem za prijaznost vašo! To mi dokazuje, da ste brdak mož in da ste vredni mojega zaupanja. Zatorej, poslušajte mel malo časa po najinem tukajšnemu bivanju, morda že koj drugi dan, sem imel nesrečo, da sem izgubil svojo mater. Dober človek me je našel nekaj milj od tukaj na deželni cesti. Vzela me je k sebi ter me odgojila.“

„In to je bilo meseca decembra?“ — „Da, v neki noči, ko je burja strašno razsajala in je sneg padal.“

„O, sedaj uganem! Imel sem prav, ko nisem hotel pu stiti vaše matere dalje. Ubožica! Stulil sem, kaj jo čaka!“ — „Danes, ljubi gospodar Bertaux, niti ne poznam imena svoje matere! Jaz iščem svojo (Nadaljevanje na 4. strani.)

Dober želodec.

Ni ga večjega zaklada, nego je dober želodec. To navadno pomeni dober prebavni stroj. Ako je ta stroj v popolnem delovnem redu, se navadno počutimo dobro, a brž ko je kakor motenje v prebavi, sledi slabost za slabostjo in bolezen za boleznijo. Kaj najstorimo, da pripravimo te organe do njihove prejšnje delavnosti? Na temelju mnogoletne izkušnje svetujemo poskusiti Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Ta pripravek obstoječ iz čistega rdečega vina in zdravnih zelišč, najprej izčisti drob vse puste tvarine in ga obenem okrepi. To pomeni zdravje in moč. V lekarnah. J. C. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Za hitro olajšbo bolečin v mišicah, hrbtu, psih ali grlu rabite Triner's liniment. Cena tega linimenta 50c po pošti 60c. — Adv.

Podpirajte 'Slov. Narod!'

Gospod trgovec!

Mogoče si že opazil, da imajo drugi trgovci več uspeha nego ti.

In zakaj?

Zato ker drugače ravnaajo s svojim obrtom. Oglasujejo po listih, kaj ne? Stori tudi ti tako, in videl boš razliko!

SULPHUR STEAM BATHS

Parni kopelj

Dr. Fawkes, nad arnik tega kopališča pravi, da je k njemu prišel ne človek z bole inami v hrbtu. Njegav zdravnik mu je povedal, da ima bolezen na olistih. „Jaz sem pa pronajdel, da je bil le njegov križ nekoliko zvit radi teškega vzdigovanja. Dal sem mu žvepleni kopelj, potem mu pa osteopatično uravnal kosti. Kmalu se je povrnil na delo. Zvepljeni kopelji je uspešno zdravilo tudi revmatizmu.”

Phone Main 1209

9th & Main St., Pueblo

(En blok od okrajne hiše)

M. NOVAK & F. GREBENC

priporočata svojo

GOSTILNO

300 SPRING STREET

Tudiva vedno sveže Neefovo pivo in najfinjša zganja ter prodajata raznovrstne smodke. Tudi prodajata Neefovo pivo na debelo. Za točno postrzebno jamstva.

Pohištvo

po zelo nizki ceni

Raznovrstno pohištvo, kot postelje modroci, stoli, omare, šivalni stroji, peči, shrambe, štedilniki, mize, itd. se dobijo najceneje pri

SAM NELSON

TELEFON UNIN 1660

203 SO. UNION AVE. PUEBLO, COLO.

McGovern Coal Co.

prodajalci premoga

TELEPHONE MAIN 881

Corner C and Plum Street

PIJTE

PIVO!

TRGOVINA

Stanko & Sajbel

se začasno nahaja
nasproti Clark's Wells

PROHIBICIJA

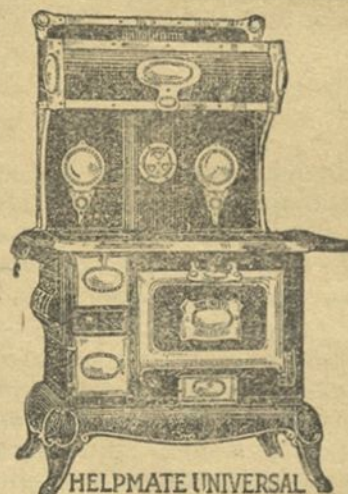
pride v poštev šele s 1. jan. leta 1916.

Mi še vedno prodajamo najbije opojne pijače ter smodke na drobno in debelo po najnižjih cenah. Prodajamo Walterjevo pivo v s. dečnik in steklericah.

Slovenski delavci — unijaši — razvažajo naše blago.

The Chicago LIQUOR HOUSE

H. LEVIN & SON
lastnika

HELPMATE UNIVERSAL

Dovolite, da

v vašo kuhinjo

denemo

en 'Universal'

štedilnik!

Garantiramo, da boste popolnoma zadovoljni z njim. Cene štedilnikom so od

\$35. DO \$75.

Vzemite enega na izplačevanje. Mi vam zapujemo in radi počakamo za plačilo.

Imamo eno najobširnejših zalog pohištva. Cene so nizke, obroki lahki.

313-15 N. Union Ave.
Pueblo, Col.

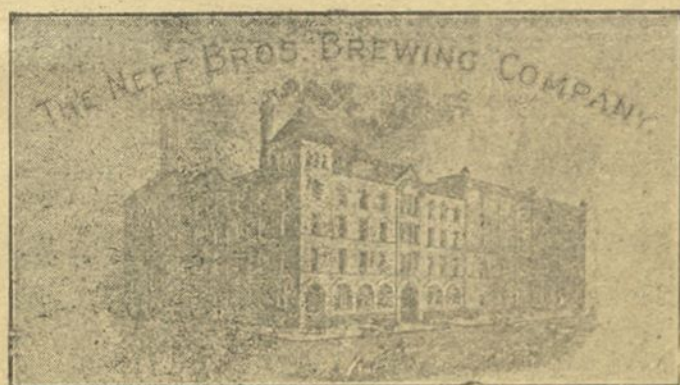

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilen obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsakovrstno GROCERIJSKO BLAGO. Posebnost so suhe domače kranske klobase. Postrežba solidna. Cene niske.

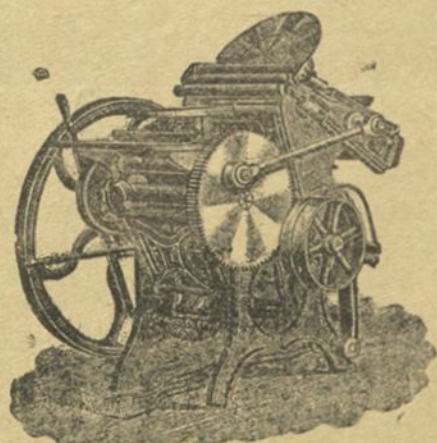
JOHN GORSICH

1206 SO. SANTA FE AVE. PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC

Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Naročite Vaše tiskovine pri nas!
Tiskarna „Slov. Narod“

